

Čís. 13412.

Na základě exekučního titulu proti A-ovi, obchodníku v B., nelze povolit bez dalšího exekuci proti firmě A., obchodník v B. Stalo-li se přece tak, jest majitel firmy oprávněn k rekursu proti povolení exekuce, třebaže není jako takový protokolován.

(Rozh. ze dne 29. března 1934, R I 276/34.)

Na základě exekučního titulu, znějícího proti Václavu B-ovi, obchodníku v D., pokud se týče proti jeho pozůstalosti, byla navržena exekuce proti firmě Václav B. Soud první stolice exekuci povolil, rekursní soud k rekursu Marie B-ové exekuční návrh zamítl. Důvody: Exekuční titul, rozsudek pro zmeškání zní proti žalovanému Václavu B-ovi, obchodníku v D., pokud se týče proti jeho pozůstalosti. V žalobě jest sice uvedeno, že žalovanou stranou jest neprot. obch. Václav B., obchodník v D. Tato okolnost však nemění nic na tom, že exekuční titul zní jen proti Václavu B-ovi, pokud se týká proti jeho pozůstalosti. Exekuční návrh, o nějž tu jde, však směřuje proti firmě Václav B., nikoliv proti Václavu B-ovi nebo jeho pozůstalosti. Jak se rekursní soud nahlédnutím do zájemního protokolu přesvědčil, byla exekuce dle exekučního návrhu proti majitelce této firmy Marii B-ové vykonána. Exekuce směřuje proti jiné osobě, než v exekučním titulu jest uvedena. Nehledě k tomu vymáhající strana netvrdila a neprokázala, jak předpisuje § 9 ex. ř., že povinný Václav B. nebo jeho pozůstalost jest totožným s firmou Václav B., nebo že povinnost přešla na majitelku této firmy.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Podle § 7 ex. ř. lze povolit exekuci jen proti osobě, která jest zřejma z exekučního titulu. V souzeném případě zněl exekuční titul proti Václavu B-ovi, obchodníku v D. (proti jeho pozůstalosti), a mohla tedy exekuce býti povolena jen proti těmto právním podmínkám, nikoliv však proti firmě Václav B., obchodník v D., když důkaz o totožnosti osoby povinné a osoby, proti níž zní exekuční titul, nebyl podán již v exekučním návrhu (srov. rozhod. čís. 8662 sb. n. s.), aniž byl podán důkaz o tom, že povinnost exekučním titulem zjištěná přešla na právní podmět, proti němuž jest exekuce navržena (§ 9 ex. ř.). Zbývá jen zabývat se námitkou stěžovatelovou, že Marie B-ová nebyla oprávněna k rekursu do usnesení exekuci povolujícího. Firma obchodníka jest jménem, pod kterým obchody provozuje (čl. 15 obchod. zák.). Netvoří však samostatný právní podmět vedle nebo mimo něho a nerozeznává se také u obchodníka jednotlivce mezi jeho soukromým a obchodním jménem. Není třeba zápisu firmy kupce jednotlivce do obchodního rejstříku k tomu, aby mohl pod firmou platně jednati (srov. rozhod. čís. 5198 sb. n. s.). Jest proto nesprávnou námitka stěžovatelova, že Marie B-ová nemůže býti majitelkou firmy Václav B., poněvadž tato není protokolo-

vána. Marie B-ová mohla tedy, když usnesení exekuci povolující znělo proti firmě, pod kterou ona obchody provozuje, se proti němu brániti, když podle zjištění rekursního soudu jest majitelkou této firmy.

Čís. 13413.

Nekalá soutěž (zákon ze dne 15. července 1927, čís. 111 sb. z. a n.).

Omezuje-li se vzájemné útočení časopisů jen na sledování zájmů politických, na př. na zachování prestiže strany, nelze vybočení z mezí přípustné kritiky, třebas se nepřímě dotýkalo i časopisu, podřaditi pod zákon proti nekalé soutěži.

Zneužije-li se však stranicko-politického boje k tomu, by byl zasažen časopisecký podnik sám v základu své existence, narážejí počiny k tomu směřující již na ustanovení zákona proti nekalé soutěži.

(Rozh. ze dne 29. března 1934, Rv I 385/32.)

Vydavatel novin Alois F. domáhal se na zodpovědném redaktoru a na vydavateli periodického časopisu »L.«, by žalovaní byli uznáni povinnými v periodickém časopisu L. vynechati oznámení, že »H.« jest hroučící se a pro zemědělskou veřejnost skutečně naprosto ne nutný list, že pro sanování »H.« bylo použito spolkových peněz a že byly uspořádány peněžité sbírky a že předplatitelé »H.« jsou v trvalé platební stávce, a uveřejniti v redakční části časopisu »L.« týmž tiskem a v téže úpravě jako vyšel závadný článek, bez jakéhokoliv dodatku bezplatně pro žalobce prohlášení, že odvolávají výslovně uveřejněný a rozšiřovaný údaj, že »H.« jest hroučící se a pro zemědělskou veřejnost skutečně naprosto ne nutný list, že pro sanování »H.« bylo použito spolkových peněz a že byly uspořádány peněžité sbírky a že předplatitelé »H.« jsou v trvalé platební stávce a by žalobci bylo přiznáno podle § 18 zák. proti nekalé soutěži dáti si uveřejniti tento rozsudek v časopisech uvedených v žalobě. Oba nižší soudy žalobu zamítly, odvolací soud z těchto důvodů: Odvolací soud přikloňuje se k názoru prvního soudu, že v souzeném případě nejde o nekalou soutěž a že aplikace příslušného zákona na něj znamenala by nepřípustné jeho zneužívání k cílům politickým. Je sice pravda, že zákon o nekalé soutěži poskytuje ochranu též proti jednání objektivně nekalému a že není zapotřebí k tomu zlého úmyslu po případě vůbec zavinění nebo vědomí pachatelova, jakož i že motivy a pohnutky subjektivní nerozhodují, avšak na druhé straně poskytuje zákon ochranu jen proti nekalému jednání v hospodářské soutěži a vyžaduje, by šlo o rozpor s dobrými mravy soutěže, o způsoblost poškoditi soutěžitele v hospodářském styku, o jednání předsevzaté za účelem soutěže. Obě strany, provozující podniky novinářské, jsou ovšem konkurenty potud, že se obě snaží též získati v kruhu čtenářstva co nejvíce abonentů a inserentů, ale okolnost tato u nich v hospodářském smyslu ustupuje úplně do pozadí, u nich na váhu padá v první řadě zájem politický a snaha udržeti si a získati nové stoupence politické straně, z nichž se také, ne-li výhradně, tož aspoň převážně rekrutují i jejich předplatitelé a inserenti. Proto též politické invectivy otištěné v jejich časopisech, i když jsou hospodářsky zabar-